

Posudek školitele na práci Evy Nigové *Strukturální politika v České republice – možnosti a limity přístupu multi-level governance.*

Práce je rozdělena do pěti částí, nepočítaje úvod a závěr. Začíná výkladem obecného teoretického rámce, pokračuje rozbohem empirických explikací teoretického rámce, následuje deskripce regionální/strukturální politiky EU obecně, potom přichází kapitola stanovující způsob ověření empirických explikací a nakonec kapitola věnovaná strukturální politice v ČR vč. vybraného regionů a ověření platností tezí.

Práce má celkem srozumitelně formulovanou výzkumnou otázku, struktura práce je logická a sleduje cestu od vyšších úrovní obecnosti k nižším. Výklad je ukotven v relevantním teoretickém rámci (vybudovaném v napětí mezi přístupem liberálního intergovernmentalismu a multi-level governance) a autorka dokázala z tohoto teoretického rámce vyvodit empirické explikace (kap. 2). Stanovuje také kritéria empirického testování, resp. klade si otázky, jejichž zodpovězení ji umožní rozhodnout, která z explikací je platná (kap. 3). Rozsah použité literatury není příliš velký, ale vzhledem k povaze práce to nebylo nezbytně nutné – práce měla být primárně opřena o hloubkové rozhovory s aktéry, které měly poskytnout informace, jež nejsou dostupné v literatuře.

Přesto je možné uvést jisté drobné námitky. Za prvé, přestože forma získání informací byla principiálně volena dobře, pro opravdu validní závěr by se nebylo možno opřít pouze o jeden zdroj typu rozhovoru (formálně jsou dva, ale fakticky jeden). Práce tedy ukazuje především skutečnost, že autorka byla schopna převést teorii do podoby empiricky testovatelných tvrzení a našla cesty k jejich ověřování. Za druhé, autorka hovoří o své práci jako o případové studii, měla proto věnovat alespoň malý prostor zdůvodnění volby případů. Za třetí, určitá tvrzení by se slušelo doložit odkazem (např. výhradní právo EK k nastolení agendy s. 27, role Výboru regionů zakotvená v maastrichtské smlouvě s. 28), v některých případech by zase odkaz měly mít trochu jinou podobu (např. v odkazu na zákon ze sbírky zákonů je vhodné citovat patřičnou část tištěného znění, protože je původní a na internetu je dostupné jen dodatečně, podobně jako jsou články z časopisů dostupné v internetových archívech; odkazy na rozhovory by měly být uvedeny v závěrečném seznamu literatury). Za čtvrté, některé deskriptivní pasáže mohly být ještě kratší a prostoru mohlo být využito třeba k získání většího množství informací z rozhovorů – jakkoli autorka deskriptivní pasáže poctivě proškrtávala, stále zůstávají části, které nejsou využity v další práci (např. námitky vůči Moravcsikovi, dva typy MLG). Konečně za páté námitka, která může být v tomto případě věcí diskuse - práce vykazuje určité stylistické topornosti, dané někdy překladem z angličtiny, někdy jen trochu neobratným použitím českých výrazů (např. použití „díky“ ve smyslu „kvůli“ s. 12, použití výrazu „relevantní“ ve smyslu „validní“ s. 38)

Shrnutí: Práce je jako celek zpracována na solidní úrovni a byla vedena snahou o původní přínos, což není u bakalářské práce podmínkou. Přes dílčí námitky ji doporučuji hodnotit známkou 1.